

„Jó úton járunk”

Herboly Domonkos úgy véli, mindenki számára elérhetőnek kell lenni

Nagyon lényegesnek tartja a publikummal való kapcsolattartást, azt, hogy minél többen megismerjék a Nemzeti Filharmonikusoknál folyó munkát. Herboly Domonkos szerint, bár számos területen történtek előrelépések, több a koncertjük, nőtt a hallgatóságuk, s az edukációs programjaik is bővültek, fontos volna az is, hogy a béreik ne maradjanak el a többi zenekarétól és kórusétól, hiszen emiatt már veszítettek el kollégákat. A Nemzeti Filharmonikusok főigazgatója azonban hangsúlyozza, nem szeretnék, ha ez más együttesek rovására történne. Herboly Domonkossal eddigi eredményekről, távlati tervekről beszélgettünk.

I Több mint egy évtizeddel ezelőtt kezdte az igazgatói pályáját Debrecenben, ahol négy éven keresztül töltötte be ezt a posztot. Hogyan látja, az utóbbi esztendőkhöz miként változott az igazgatók szerepköre?

– Bár nagyon sok minden történt, azért azt kell mondjam, hogy amikor két évvel ezelőtt visszatértem a zenei világba, megállapíthattam, a szereplők zöme ugyanaz maradt, aki korábban volt, s a feladatok sem bővültek jelentősen. Ma is ugyanazokkal a gondokkal kell megküzdenünk, mint korábban. Érdekes módon abban az évben vezették be a TAO-t, amikor az utolsó munkanapjaimat töltöttem Debrecenben, ami újdonságot jelentett a korábbi esztendőkhez képest, most pedig ismét egy ilyen, de fordított változásra várunk... Miközben azt látom, a tennivalók nem változtak különösebben, visszatértemkor meg kellett állapítanom, sok újító ötlettel gazdagodott a zenei világ, s néhány zenekar nagyon szimpatikus módon fejlődik, aminek örülök, de persze ez azt is jelenti, hogy a versenytársak erősödnek.

Ismét olyan társulatnak lett a vezetője, ahol zenekar és kórus működik... Azt látom, ezért is tartja lényegesnek – erről beszélt az egyik nyilatkozatában –, hogy az énekkar ugyancsak fontosnak érezze magát.

– Lehet, hogy én vagyok az egyetlen igazgató, aki mindhárom professzionális kéttagozatú társulatnál dolgozhatott, hiszen a debreceni évek után nagyon rövid időre a Rádió következett, aztán a Nemzeti Filharmonikusok. A tapasztalataim azt mutatják, nagyon más egy zenekar és egy kórus dinamikája. Ahogy – ezt az Örkényes esztendők megmutatták – egy színházi társulat működése szintén nagyon eltérő a zenei világhoz képest, mások a jó és a rossz feszültségek. A zenei társulatoknál eltérően reagálnak a muzsikusok és az énekesek

Fotó: NAGY GERÉB

egymás emberi tulajdonságaira. A kórustagok sokkal inkább lelki emberek, a pódiumon kívül is érzékenyebbek, szorosabbak az egymás közti emberi kapcsolatok. Éreztem azokat a közös irányokat, amelyek mindhárom énekkarra jellemzőek. Ők számos szempontból – mindegy, hogy Debrecenben vagy a fővárosban dolgoznak –, egy húron pendülnek. A zenekaroknál nincsenek ilyen hasonlóságok, mindegyik együttes más és más világ.

IA Rádiózenekarhoz számos konkrét tervvel érkezett, azután két és fél hónap elteltével már a Nemzeti Filharmonikusokat irányította. Milyen elképzelésekkel kezdett neki az itteni feladatának, és közel két év elteltével hogyan látja, mi minden valósult meg a terveiből?

– Hadd kezdjem az elején. Már a színháztól a Rádióhoz történő váltás is nagyon nehéz volt számomra. Nem azért távoztam ugyanis az Örkényből, mert nem éreztem volna ott jól magam, hanem mert adódott a feladat, a Rádió együtteseinek az irányítása. Kapacitáltak a zenesz kollégák, s bár kezdetben kitartóan hátrítottam, egyre inkább azon járt az agyam, hogyan lehetne ott javítani a helyzetet, mennyi mindent lehetne fejleszteni. Hosszas hezitálás, a családdal való egyeztetés után döntöttem úgy, vállalom. Kész programmal érkeztem a Rádióhoz, ehhez képest nem sokra rá minden megváltozott. Meg is ijedtem kicsit, hiszen a Nemzeti Filharmonikusoknál minden működött, az itteni struktúra, feladat nagyon más lett, mint a Rádiónál. A két együttesnek más a múltja, a küldetése, és ne feledjük, akad itt egy kottatár is... Ahogy aztán kezdtem megismerni a szervezetet, egyre jobban láttam azokat a területeket, amelyeknek a jobb működéséért tudok tenni. Sikerült